

«هوالحکیم»

عنوان:

رجعت در عصر ارمیای نبی در قرآن

دکتر باقر پور کاشانی

صلی اللہ علیہ کیا صاحب الزمان

『@SERATEHAGH1』

در سوره‌ی مبارکه‌ی بقره آیه‌ی ۲۴۳؛ می‌گه:

«آیا ندیدید کسانی که از ترس مرگ از خانه‌های خود فرار کردند؟ در حالی که هزاران نفر بودند، پس خداوند به آنها گفت بمیرید». این‌ها فرار کردند اما به این صورت بود که خداوند همه‌شون رو اراده کرد از دنیا برن. «سپس آنها را زنده کرد». خب حديث چیه؟ می‌فرمایند که: «می‌فرماید: هفتاد هزار خانواده بودند در هر سالی که در آنها طاعون واقع شد. اغنيا چون تمکن داشتند بیرون می‌رفتند و فقرا به جهت نداشتن مال، در محل خود می‌ماندند. طاعون در خارج‌شوندگان کم بود و در باقی‌ماندگان زیاد می‌شد». خب چون بیماری مسری هست دیگه، اون‌هایی که داخل شهر بودن می‌گرفتن اون‌هایی که خارج شده بودند نمی‌گرفتن. «اتفاق کردند که زمان بلا تمام خارج شوند و تمام خارج شده کنار دریا رسیده بار افکندند. پس از آن که رحل‌ها را گذاشتند، (رحل یعنی بار یا رخت)، امر الهی نازل شد، بمیرید! تمام مردند». حتی همون کسانی که اغنيا، خارج شدند که مبتلا نشن، اين‌ها آمدن حتی کنار دریا، وحی رسید، دستور رسید که بمیريد، همه‌ی اين‌هایی که از اين طاعون فرار کردید بمیريد؛ آنی تمام اين‌ها مردند! «عبور‌کنندگان، خاک آن‌ها را به کناری جمع کردند».

بعد یک مدقی دیدن این جنازه شده استخوان‌ها ریخته و دیدن اینجا رو به گند کشیدن کثیف هست؛ او مدن چیکار کردن؟ او مدن با یک چیزی این خاک و این‌ها رو همه رو کنار جمع کردن. «مدقی را که خدا خواسته بود ماندند». یک مدقی این‌ها مردن دیگه! استخوان‌هاشون پوسید و یا به این صورت لاشه‌هایی بودن از بین رفتن. «پس از مدقی پیغمبری از پیغمبران بنی اسرائیل به نام ارمیا از آن زمین و آن خاک می‌گذشت. عرض کرد خدایا! اگر بخواهی آن‌ها را زنده فرمایی که بلاد تو را آباد کرده و اولادی برای پرستش تو باشند».

گفت خدایا این‌ها اگر بخواهی می‌توفی این‌ها رو زنده کنی! هفتاد هزار خانواده! شاید تو این‌ها مؤمنی باشه، توبه‌ای بکن بالاخره، بندگان خوب تو باشن، بچه بیارن! «وحی رسید دوست داری که اون‌ها را زنده کنم؟ ارمیا عرض کرد: دوست دارم. پس خداوند متعال تمام آن‌ها را زنده کرد». ببینید این نمونه‌ی یک رجعت هست! اینکه می‌گن نعل به نعل هر آن‌چیزی که در امم قبل اتفاق می‌افتد این روایت متواتر هست ها! این روایت رو من یک زمانی نگاه می‌کردم در منابع عامه دیدم فراوان!

نعل به نعل هر اتفاق که در امم سابق می‌افتد در این امت هم
می‌افته!

بحث که ماهیتاً یکی هست دیگه! این‌ها وقتی که جانشان گرفته
شده همه‌ی این‌ها برگشتند! روح‌شون رفت عالم بزرخ، بدن‌شون
پوسيد، استخوان‌ها پوسيد، روح دوباره تعلق گرفت، دقیقاً همون
معاد جسمانی!

نمونه‌ای از معاد جسمانی یک و نمونه‌ای از بحث رجعت هست.
این آیه‌ی قرآن،
صراحتاً ببینید این‌جا می‌گه که:
«مُوتُوا ثُمَّ أَحْيَاهُمْ»
چیزی که صراحت داره.

مرحوم آقا شیخ (علامه شیخ مجتبی قزوینی) نتیجه می‌گیره
«نتیجه: بنابراین آن قوم مرده بودند سپس زنده شده و به دنیا
برگشتند، سپس به اجل‌های خود مردند».